

vad är rädsla?

rädsla

Vi människor har enormt låg smärtröskel har jag nyligen insett. Dock inte alla. Du går ut en fredag för att festa dricker dig redlöstfull och ligger och spyr någon stans. Du är under 18 år för i det samhälle vi lever i är det mer vanligt att man dricker sig redlösfull när man är under 18 än över. Kanske man mognar och inser vilken skit man är som legat i ett dike eller setat i en fyllecell för att man supit sig ful på öl eller hembränt. Till vilken nytta dricker man? Varför dricker man? Nog om det du vaknar upp dagen efter med en enorm baksmälla och mår pyton, du talar om för allt och alla att du mår så dåligt, du har så ont i huvudet. Allt är så skit. En snabb fråga varför drack du då? Ta till exempel min pappa som varje dag har enorm smärta lever på smärtstillande för att ens klara av att gå upp om morgonen, han klagar aldrig. Inte ett ord om hur ont han har. Man kan dock se det på honom men han erkänner sällan det. Men du ska fler helger om året klaga över att du har ont i huvudet, mår illa. Har värsta baksmällan som gör att du inte orkar göra någonting. Äta en pizza, bläddra mellan kanalerna. Sova. Dom som jämt har ont kan gör miljoner saker utan att klaga.. Jag var klagotypen för några månader sedan men insåg att jag inget har att klaga för ingen lyssnade ändå, mina smärtor var ingenting. Lite hjärtklappning, en blåtit det är ju ingenting. Jämför med dem som ständigt lever med smärta. Får gå på olika piller som ska göra att dom klarar av att leva. Mina problem är ingenting. Min mamma har jämt ont, kan ibland inte resa sig upp ur soffan. Henne kan inga piller, ingen läkare i världen gör bättre. Hon kommer alltid att få leva med sin smärta ända tills hon dör. Men även i himlen så kommer den nog finnas där. Jag har aldrig hört henne säga ett enda ord om hur ont hon har det. Hon vet precis som jag att beklaga sig inte hjälper. Man får stå ut på ett eller annat sätt. Man får bara ta en dag i taget. Jag är nog en stor fegis livrädd för sprutor och läkare men här i höstas när jag var hos min läkare insåg jag vad snälla dom är, dom gör sitt bästa för att jag ska trivas, för att jag ska få den hjälp jag behöver. Jag beslutade mig för att inte vara 4 år utan för att vara 21 som jag är jag ska låta dem sticka in nålen i min arm le och åka hem sen. Jag insåg hur barnslig jag var som hade under alla dessa år vart så rädd. Nu ska jag fram över bete mig som en vuxen människa och inte som en fegis. Jag vill inte bli sedd som en fegis.

Vad gör dig rädd? Vad gör en person till en fegis? Vad är en fegis? Har man rätt att kalla någon för en fegis?
Vek är feg? Är Rädsla och feghet samma sak?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren muffins med Poeter.se id #5120 innehar upphovsrätten